



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

Lauantai 3.7.2021
iltaseurat klo 18.30
Aila Jaakkola

Seinäjoen seurakuntaan tehtiin aikoinaan herättäjäjuhlien lastenpisteelle väritysvihkoset. Niissä on kuvat kaikista Seinäjoen kirkkoista, ja taitaa siellä olla joku paimenkuva joukossa. Ne vihkoset ovat edelleen käytössä, niitä muun muassa jaetaan vauvaperheiden kastekoteihin isommille sisaruksille lahjaksi.

Olin kastamassa pientä vauvaa, jolla on ihastuttava isosisko. Kasteen jälkeen annoin seurakunnan kastelahjan vanhemmille ja tälle isosiskolle väritysvihkosen ja kirjan nimeltä *Tunnetko Jumalan*. Isosisko kävi nopeasti kirjan läpi ja tarttui väritysvihkoseen tarkasti sitä tutkien. Joka sivulla hän sanoi isoon ääneen ja innokkaasti: tämä kertoo Jeesuksesta, tämä kertoo Jeesuksesta. Olin ehkä vähän hämmentynyt pienen ihmisen ihastuksesta ja sanoin, että ”niin, siinä taitaa olla kuvia kaikista Seinäjoen kirkkoista, se tehtiin herättäjäjuhlille lapsia varten”. Siihen pikkutyttö vastasi, ”joo, tää kertoo Jeesuksesta”. Rohkaisin värittämään kirkot ja Jeesuksen haluamallaan väreillä.

Tulipa siinä mieleen juuri luettu evankeliumi ja sieltä Jeesuksen sanat: lasten kaltaisten on Jumalan valtakunta.

Lapsi näki, että kirkon kuvat kertovat Jeesuksesta. Tarkoittikohan kasteperheen pikkuneiti siis kuitenkin, että kirkko voi olla merkki Jeesuksen suomasta suojasta. Toivoisin ainakin, että sille pienelle vauvalle ja hänen isosiskolleen kirkko voisi olla merkki sylistä, jossa saa kasvaa omaksi itseksensä.

Voisiko se kirkko olla kaikille muillekin syli? Syli, jossa on turvapaikka, jossa ei ole kaltoinkohtelua tai syytä häveten piilottaa itseään? Näillä herättäjäjuhlilla puhutaan siipien suojasta ja kätöksessä olemisesta, mutta myös Jeesuksesta.

Mietin, miten kätkemme itseämme ja miksi. Mitä asioita piilottelemme elämästämme?

Ne asiat, joita häpeää itsessä, huonot valinnat, väärin tekemiset, jotka hävettävät, ne tekee mieli piilottaa. Tai jos on tullut kaltoin kohdelluksi, senkin aiheuttamat tunteet ja kokemukset usein on helpompi kätkeä kuin näyttää muille. Joskus kipu tai uupumus saa kätkeytymään pimeään ja hiljaisuuteen. Silloin ei jaksaa näyttäytyä, ei halua olla muiden silmissä väsynyt ja heikko. On helpompaa kätkeytyä piiloon, ettei tarvitse selitellä olotilaansa.

Joskus ihminen kätkee myös sellaista, jonka kokee arvokkaaksi ja tärkeäksi. Joku kätkee musiikillisen tai muuten taiteellisen kykynsä tai älylliset lahjansa. Sille kätkemiselle voi olla hyvät ja



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

perustellut syynsä. Ihminen voi vaikka pelätä menettävänsä jotain, jos tuo kätkemänsä esille. Tai sitten voi pelätä muiden pilkkaa tai kateutta.

Olipa kätkemisen syy menetyksen pelko, häpeä tai väsymys, ihminen tarvitsee suojaaja. Jo syntymästä saakka ihminen tarvitsee suojaaja. Jokainen vastasyntynyt tarvitsee toisten ihmisten suojaaja, mutta myös monenlaista muuta turvaa läpi elämän. Lämpöä, koulutusta, ruokaa, terveydenhoitoa, fyysistä ja henkistä turvaa, ja myös hengellistä tukea.

Mietin sitä, millaista on olla Jeesuksen sylissä ja siunauksen suojaajassa. Miltä tuntuisi käpertyä Jeesuksen armolliseen syliin? Mitä se suojaaja on arkielämässä?

Väitän, että Jeesuksen sylin lämmön voi aistia jokaisessa armollisessa katseessa ja jokaisessa hyväksyvässä hymyssä. Jeesuksen sylin suojaaja on lähimmäisen osoittama huolenpito ja huomioiminen. Sitä on nuoren ja vanhemmankin ihmisen kannustaminen ja rohkaisu luottamukseen. Sitä on heikommasta välittäminen ja hänen elämänsä eteenpäin tukeminen. Sitä on elämän moninaisuuden hyväksyminen ja tulevaisuuden rakentaminen lapsille.

Jeesuksen sylin suojaaja on turvallisen olotilan luominen itselle ja toisille.

Palaan vielä tuon pienen ihmisen ihastelemaan huudahteluun ”tää kertoo Jeesuksesta”. Toivon, että tänään ja nykypäivänä muutenkaan me emme kätke Jeesusta vain kirkkoon. Arjen ja juhlan keskellä ei Jeesuksen tarvitse olla vain kirkkotilassa, vaan pitää meitä sylissään kahvipöydissä, pelikentillä, työssä ja levossa, koulumaailmassa ja harrastuksissa, kaupungin vilkskeessä ja metsän rauhassa.

Voivatko nämä herättäjäjuhlat olla muistutuksena myös siitä, että me olemme tänään Kristuksen käsinä, jalkoina, silminä, korvina ja suuna, Kristuksen sylinä lähellä ja etäämpänä oleville ihmisille? Voisimmeko me kertoa elämällemme, rakkaudellamme ja välittämisellemme, turvallisesta suojaajasta, joka ei ole vain kirkkorakennusten sisällä vaan joka paikassa, jossa kohtaamme ihmisiä?